

Bijbelstudie Centrum studie over
“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

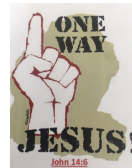
Geachte lezer,

Het verheugt ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

een kerk bepaalt **niet** wat de Bijbel leert.
maar
de Bijbel bepaalt wat een kerk moet onderwijzen

2 Tim. 4:2-4. **“verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtels keren”**.

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

Broeders en zusters, op vragen van u over de Zevende dag Adventisten, willen wij met deze zeer studie het Zevende dag Adventisme tegen het licht van de Bijbel houden en zien of dit in overeenstemming is met het Woord van God.

Paulus roept ons daartoe op in **1 Tessalonicenzen 5:21** *“maar toetst alles en behoud het goede”*.

Laten wij beginnen met te onderzoeken of het Zevende dag Adventisme met hetgeen in de Bijbel staat in overeenstemming is. Als wij dat doen komen wij gelijk al bij punt 1: De herdefinitie van Genade en Behoud door het insluiten van werken der Wet.

Het Zevende dag Adventisme speelt hier hetzelfde spel met betrekking tot het behoud (redding) als elke andere “*va/se*” beweging in het Christendom. Zij onderwijzen behoud door genade, door geloof, maar zij herdefiniëren, zij beschrijven dit weer opnieuw, op een wijze die tegengesteld is aan de leer van het Nieuwe Testament.

Alhoewel zij dat dikwijls ontkennen, leert het Adventisme in feite een weg van behoud door genade **plus wet**. Genade is volgens de Adventistische theologie de kracht en de vergiffenis die God geeft om de zondaar in staat te stellen de wet te houden en daarbij een heilige hoedanigheid op te bouwen die geschikt is voor de hemel. Hij die erin faalt dit heilig karakter op te bouwen zal de hemel nooit zien. Geloof en werken zijn de twee roeispanen waarmee de gelovige naar de hemel vaart.

Maar wat leert ons nu de Bijbel? Hoe verschilt het ware Evangelie vanuit de Bijbel met dat van het Zevende dag Adventisme evangelie?

Ten eerste. Behoud is door genade **ALLEEN**, door geloof **ALLEEN**, zonder de werken van de wet. Tegengesteld aan de Adventistische doctrine zijn genade en geloof, wet en werken, geen wederzijdse sympathische systemen en ze horen niet gemengd te worden.

Rom 4:4-5 *“Nu wordt hem die werkt, het loon niet toegerekend uit genade, maar krachtens verplichting. Hem echter, die niet werkt, maar zijn geloof vestigt op Hem, die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid”*.

Rom 11:6 *“Indien het nu door genade is, dan is het niet meer uit werken: anders is de genade geen genade meer”*. En indien het uit de werken is, nogmaals, zo is het geen genade meer; anders is het werk geen werk meer.

Rom 3:21-25 *“Thans is echter buiten de wet om gerechtigheid Gods openbaar geworden, waarvan de wet en de profeten getuigen, en wel gerechtigheid Gods door het geloof in [Jezus] Christus, voor allen, die geloven; want er is geen onderscheid. Want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus. Hem heeft God voorgesteld als zoenmiddel door het geloof, in zijn bloed, om zijn rechtvaardigheid te tonen, daar Hij de zonden, die tevoren onder de verdraagzaamheid Gods gepleegd waren, had laten geworden”*.

Gal 3:13-14 *“Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek der wet door voor ons een vloek te worden; want er staat geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt. Zo is de zegen van Abraham tot de heidenen gekomen in Jezus Christus, opdat wij de belofte des Geestes ontvangen zouden door het geloof”*.

2 Kor 5:18-21 *“En dit alles is uit God, die door Christus ons met Zich verzoend heeft en ons de bediening der verzoening gegeven heeft, welke immers hierin bestaat, dat God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende was, door hun overtredingen niet toe te rekenen, en dat Hij ons het woord der verzoening heeft toevertrouwd. Wij zijn dus gezanten van Christus, alsof God door onze mond u vermaande; in naam van Christus vragen wij u: laat u met God verzoenen. Hem, die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid Gods in Hem”*.

Het Goede Nieuws van Jezus, de Christus der Schriften, is niet redding door genade die de werken van de wet voortbrengt. Het is een eeuwige redding door Gods genade alleen, door geloof alleen, zonder de wet. Ieder die gered wil worden zal zijn vertrouwen moeten stellen in het vergoten bloed alleen, voor een volkomen redding.

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

Zij die, na initieel geloof in Jezus, proberen terug te keren naar de Mozaïsche wet, om hun redding te vervolmaken, plegen dezelfde fout als de Galaten in de eerste eeuw.

Gal 3:1-7 “O, onverstandige Galaten, wie heeft u betoverd, wie Jezus Christus toch als gekruisigde voor de ogen geschilderd is? Dit alleen zou ik van u willen weten: Hebt gij de Geest ontvangen ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof? Zijt gij zó onverstandig? Gij zijt begonnen met de Geest, eindigt gij nu met het vlees? Was het dan tevergeefs, dat gij zoveel hebt ondervonden? Ware het slechts tevergeefs! Die u de Geest schenkt en krachten onder u werkt, (doet Hij dit) ten gevolge van werken der wet, of van de prediking van het geloof? Op dezelfde wijze heeft ook Abraham God geloofd en het is hem tot gerechtigheid gerekend. Gij bemerkt dus, dat zij, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn”.

Zij die volharden in het zich plaatsen onder de Mozaïsche wet, in weerwil van de duidelijke Nieuw Testamentische leringen, hebben zich buiten de ware redding gesteld. Zevende dag Adventistische leiders horen daarbij, zij zijn Galatische legalisten. Even voor alle duidelijkheid, legalisme is de stelling in de Christelijke theologie, dat verlossing eerder een beloning is voor het (strikt) naleven van religieuze voorschriften en wetten, dan dat het een gevolg van genade van God is.

Gal 4:9-11 “Nu gij echter God hebt leren kennen, ja, meer nog, door God gekend zijt, hoe kunt gij thans terugkeren tot die zwakke en armelijke wereldgeesten, waaraan gij u weder van meet aan dienstbaar wilt maken? Dagen, maanden, vaste tijden en jaren neemt gij waar. Ik vrees, dat ik mij wellicht tevergeefs voor u ingespannen heb”.

Gal 4:19-20 “mijn kinderen, ter wille van wie ik opnieuw weeën doorsta, totdat Christus in u gestalte verkregen heeft; ik zou wensen, dat ik op dit ogenblik bij u was en op een andere toon kon spreken, want ik ben in zorg over u”.

Gal 5:1-5 “Opdat wij waarlijk vrij zouden zijn, heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dus stand en laat u niet weder een slavenjuk opleggen. Zie, ik, Paulus, zeg u: indien gij u laat besnijden, zal Christus u geen nut doen. Nogmaals betuig ik aan ieder, die zich laat besnijden, dat hij verplicht is de gehele wet na te komen. Gij zijt los van Christus, als gij door de wet gerechtigheid verwacht; buiten de genade staat gij. Wij immers verwachten door de Geest uit het geloof de gerechtigheid, waarop wij hopen”.

Ten tweede. De redding van de mens is verzekerd op basis van bekering. Het ware Evangelie van de genade van Jezus, de Christus der Schriften, biedt volkomen zekerheid en enke! het ware Evangelie kan zekerheid bieden.

Sabbat houden

Laten we precies onderzoeken wat het Zevende dag Adventisme leert over de sabbat. Hierna volgt de weerlegging van die leringen vanaf hun eigen publicaties.

Wat het adventisme leert:

De Sabbat is eeuwig bindend voor de mensheid sinds de schepping. Het Zevende dag Adventisme zegt dat de Sabbat gegeven werd aan de mensheid in het algemeen en aan Adam in de Hof van Eden (het Paradijs). Daarom is het houden van de sabbat een teken van getrouwheid jegens God, de Schepper.

God stelde in Eden de sabbat in; en zolang het feit dat Hij onze Schepper is een reden is om Hem te aanbidden, zolang zal de sabbat een teken en aandenken daarvan zijn. Het houden van de sabbat is een teken van loyaliteit aan de ware God. (bron: Ellen White, The Great Controversy, pagina 386).

De sabbat werd gehouden door Adam in zijn onschuld, in heilig Eden (het Paradijs); en door Adam gevallen maar berouwvol, toen hij verdreven was uit zijn welgevallig landgoed. De sabbat werd gehouden door alle patriarchen, van Abel tot de rechtschapen Henoeh, tot Noach, tot Abraham, tot Jakob. (Ibid., pagina 398).

Wat leert de Bijbel:

1. De sabbat, alhoewel in **Gen 2:2-3** vernoemd, werd niet aan de mens gegeven voordat hij aan Israël gegeven werd in de woestijn.

Neh. 9:13-14 “Op de berg Sināi zijt Gij nedergedaald en hebt met hen gesproken uit de hemel, en hun rechtvaardige verordeningen, betrouwbare wetten, goede inzettingen en geboden gegeven. Ook hebt Gij

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

hen uw heilige sabbat doen kennen en hun geboden, inzettingen en een wet gegeven door de dienst van uw knecht Mozes”.

De sabbat werd **niet** aan de mensheid in het algemeen gegeven (niet aan Adam, Eva, Seth, Henoch, Noach, Abraham Isaäk en Jacob, niet aan de 12 zonen van Jacob. Nergens, maar dan ook nergens in de Bijbel staat dit geschreven), maar **alleen** aan Israël als een bijzonder verbondsteken tussen Israël en God en dat werd door God gegeven pas **na** de verlossing uit Egypte.

Ex. 31:12-17 “De Here zeide tot Mozes: Gij dan, spreek tot de Israëlieten: maar mijn sabbatten moet gij onderhouden, want dat is een teken tussen Mij en u, van geslacht tot geslacht, zodat gij weet, dat Ik de Here ben, die u heilig. Gij zult de sabbat onderhouden, want deze is iets heiligs voor u; wie hem ontheiligt, zal zeker ter dood gebracht worden, want ieder die daarop werk verricht, zal uitgeroeid worden uit het midden van zijn volksgenoten. Zes dagen mag men arbeiden, maar op de zevende dag zal er een volledige sabbat zijn, de Here geheiligd: ieder die op de sabbatdag werk verricht, zal zeker ter dood gebracht worden. De Israëlieten zullen de sabbat onderhouden, door de sabbat te vieren, zij en hun nageslacht, als een altoosdurend verbond. Tussen Mij en de Israëlieten is deze een teken voor altoos, want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag heeft Hij gerust en adem geschept”.

3. Ellen White voegde aan de Schrift toe, wanneer ze leerde dat Adam en de patriarchen de sabbat hielden. De Bijbel zegt daar **absoluut niets over**. In feite kan dat niet waar zijn. Indien de sabbat gehouden werd door de mensheid in het algemeen, vanaf de schepping, kon het nooit gegeven zijn als bijzonder teken aan Israël.

Wat leert nu het adventisme:

De sabbat blijft bindend voor Nieuw Testamentische gelovigen.

“...vandaar dat het evident is dat alle Tien Geboden bindend zijn in de Christelijke bedeling, en dat Christus niet van plan was een van deze te veranderen. Een van deze geboden is het inacht nemen van de zevende dag als de Sabbat...”. (Bible Footlights, pagina 37).

Wat de Bijbel leert:

1. Het Nieuwe Testament is de enige onfeilbare gids om te bepalen welk deel van de Mozaïsche wet belangrijk blijft voor de gelovige in het Gemeente (kerk) tijdperk. Het Nieuwe Testament leert heel duidelijk dat de gelovige vandaag niet gebonden is aan de sabbatwet!

Kol. 2:16-17 “Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat, dingen, die slechts een schaduw zijn van hetgeen komen moest, terwijl de werkelijkheid van Christus is”.

2. Overeenkomstig de Nieuw Testamentische brieven was de sabbat kwestie van geen enkele relevantie voor de Gemeente. In de gehele instructie die God in de brieven aan de Gemeenten gaf, is er slechts één vermelding van de sabbat - in **Kol 2:16-17** - en die enige vermelding was enkel om aan te tonen dat de sabbat niet bindend was voor Nieuw Testamentische gelovigen.

Is het niet vreemd, in het licht van het feit dat de Nieuw Testamentische brieven de sabbat slechts één keer vernoemen en dat enkel om aan te tonen dat deze voor ons niet meer bindend is, dat het Zevende dag Adventisme zo'n grote kwestie maakt van een sabbat voorschrift? Het is wel zeker dat het Zevende dag Adventisme denominatie een heel andere kijk heeft op de sabbat en op Gods zaken, dan alle apostelen! De apostelen hechtten in hun geschriften absoluut geen enkel belang aan de sabbat.

Maar het Zevende dag Adventisme hechten er in hun geschriften veel belang aan. Bij één van haar correspondentie cursussen zond het Zevende dag Adventisme mij een mooi prentje van de stenen tafelen met de Tien Geboden. Dit was afgebeeld in dure gouddruk en de sabbat was er lichtend op gemarkeerd. Misschien was dat in Ellen White's "visioenen" ook zo.

Ik neem aan dat verondersteld werd dat ik dit kleinood zou bewaren als een schat. Neen, mijn vrienden, ik verheerlijk de sabbat niet! De apostel Paulus zegt dat de sabbat niet voor mij is.

3. De sabbat was een model van de redding.

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

Hebr 4:9-10 “Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God. Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne”.

Adventisten geven toe dat het Oude Testament typeert en vooraf schaduwt. Zo werden de Levitische offers letterlijk vervuld in het leven en de dood van Jezus, maar zij blijven volhouden dat de wekelijkse sabbat geen type of model was dat vervuld werd door Jezus. In **Hebreeën 4** echter wordt de sabbat voorgesteld als een type van redding. Zoals God op de zevende dag rustte van Zijn scheppingswerk, zo rust de ware gelovige in het volbrachte werk van Jezus. Om Gods rust binnen te gaan moet een mens rustig Gods werk aannemen. Hij moet ophouden met zelf te werken om gered te worden. Redding is Gods gave.

Wat het Zevende dag Adventisme leert:

De sabbatwet werd veranderd, waarbij de harde eisen van het Mozaïsche systeem niet langer bindend zijn. Adventisten houden niet de Oud Testamentische bepalingen aan van de sabbat, maar zij beweren dat zij dat niet moeten, omdat de bepalingen met betrekking tot de sabbat veranderd zijn in dit tijdperk.

Eén van Ellen White's “visioenen” wordt hiertoe als bewijs aangedragen. (**“heeft Hij nu in het laatst der dagen gesproken in de Zoon”**. Hebr. 1:2 en zeker niet via en door Ellen White)

In de allerheiligste plaats zag zij de ark die de wet bevat en ze was verbaasd te bemerken dat het vierde gebod, het sabbatgebod, schitterde boven de andere uit stak; omdat de sabbat apart was gezet ter ere van Gods heilige Naam. Daar werd haar ook de verandering van de sabbat getoond, de betekenis van het houden van de sabbat. (Messenger to the Remnant, pagina 34).

De inzettingen die God heeft ingesteld zijn ten bate van de mensheid. De wet van de Tien Geboden, waarvan de sabbat deel uitmaakt, gaf God aan Zijn volk tot een zegen. (Ellen White, The Desire of Ages, pagina 245-246).

Wat leert de Bijbel:

1. De sabbatwet was streng en stroef:

(1) Niet werken.

Ex 20:10 “maar de zevende dag is de sabbat van de Here, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, nog uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont”.

Ex. 31:14-15 “Gij zult de sabbat onderhouden, want deze is iets heiligs voor u; wie hem ontheiligt, zal zeker ter dood gebracht worden, want ieder die daarop werk verricht, zal uitgeroeid worden uit het midden van zijn volksgenoten. Zes dagen mag men arbeiden, maar op de zevende dag zal er een volledige sabbat zijn, de Here geheiligd: ieder die op de sabbatdag werk verricht, zal zeker ter dood gebracht worden”.

(2) Geen lasten dragen.

Jer 17:21 “zo zegt de Here: Hoedt u ervoor, om uws levens wil, dat gij op de sabbatdag geen last draagt en door de poorten van Jeruzalem binnenbrengt”.

(3) Geen vuur maken.

Ex 35:3 “Gij zult in geen van uw woningen vuur ontsteken op de sabbatdag”.

Slechts in een warm klimaat, zoals dat van Israël, kon dit redelijkerwijs nagekomen worden.

De wet van de sabbat was zo streng, dat God een Israëliet liet stenigen voor louter het verzamelen van hout om vuur te maken, omdat hij daarmee de sabbatwet verbrak.

Num.15:32-36 “Terwijl de Israëlieten in de woestijn waren, betraptten zij iemand, die op de sabbatdag aan het houtspikkelen was, en zij, die hem betrapt hadden, terwijl hij aan het houtspikkelen was, brachten hem tot Mozes en Aäron en de gehele vergadering; dezen stelden hem in bewaring omdat nog niet bepaald was wat met hem gedaan moest worden. Toen zeide de Here tot Mozes: Die man zal zeker ter dood gebracht worden; de gehele vergadering zal hem buiten de legerplaats stenigen”.

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

De wet werd niet gegeven om een zegen te zijn. De apostel Petrus had heel zijn leven onder de wet geleefd tot hij bekeerd werd in zijn volwassen jaren noemde hij het een slavenjuk (**Hand.15:10b**) **“dat noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen”?**

Jakobus 2:10 meldt ons dat de wet niet kan gebroken worden. Dus, ieder die ernaar verlangt de sabbat of de Mozaïsche wet te houden, die moet ze houden op de exacte manier zoals God dat geboden heeft in het Oude Testament. En zo iemand moet elk verder detail van de wet houden. Maar voor de Christen is niet de Oud Testamentische wet, maar de wet van Jezus de standaard!

Door het reduceren van de vereisten van de wet, vernietigt de Zevende dag Adventisme kerk de kracht van de Mozaïsche wet, om de nood aan een Redder te openbaren. De Mozaïsche wet was nooit bedoeld als levenswijze voor de gerechtvaardigde mens.

1 Tim 1:9 **“wel wetend, dat de wet niet gesteld is voor de rechtvaardige, maar voor de wettelozen en tuchtelozen, voor goddelozen en zondaars, voor onverlaten en onheiligen, voor vadermoorders en moedermoorders en doodslagers”.**

De wet was enkel en alleen bedoeld als een onderwijzer om de zondaar tot de Redder en Zijn redding te brengen.

2. Er bestaat geen Bijbelse gezagsgrond voor het veranderen van de sabbatwet. Jezus, de Christus der Schriften, veranderde de wet niet. Hij veroordeelde enkel de tradities van de Farizeeën, die zij aan de wet hadden toegevoegd.

Matt 5:17-18 **“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota (kleinste) of één tittel (grootste) vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied”.**

3. Dit is een ander voorbeeld van Ellen White's toevoegen aan de geïnspireerde openbaring. White vond dat de sabbatwet belangrijker was dan de andere; de sabbatwet schitterde boven de andere uit. De geïnspireerde apostelen echter zagen er geen enkel belang in voor de Nieuw Testamentische gelovige.

Wat het adventisme leert:

Vermits Jezus en de apostelen de sabbat hielden moeten Christenen dat vandaag ook doen.

Het voorbeeld van Jezus is duidelijk en consistent. Het was Zijn gewoonte de sabbat te houden. Maar desondanks vinden we een vreemde situatie in de wereld vandaag. Alhoewel we dezelfde Jezus hebben als ons voorbeeld, dezelfde Bijbel als onze enige betrouwbare gids, zien we dat er twee sabbatdagen gehouden worden door Christenen. (George Vandeman, Planet in Rebellion, pagina 277).

Jezus volgelingen onderhielden zorgvuldig de sabbat waarop hun begraven Heer rustte van Zijn doodstrijd tegen de zonde. (New Life Bible Correspondence Course, Guide #16).

Wat de Bijbel leert:

1. Jezus hield de sabbat omdat Hij onder de wet was geboren om de eis van de wet te vervullen:

Gal 4:4-5 **“Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet, om hen, die onder de wet waren, vrij te kopen, opdat wij het recht van zonen zouden verkrijgen”.**

Jezus stelde Zich gewillig tot dienaar en werd geboren onder de Mozaïsche wet, opdat Hij zondaars mocht redden van de slavernij van de wet, tot eeuwige vrijheid en zoonschap. In **Matt 5:17-20** zette Jezus de eisen van de wet uiteen, die perfectie is. Jezus kwam inderdaad niet om de wet te vernietigen, maar om ze te vervullen, wat Hij ook deed. Jezus was onder de wet, opdat gelovigen daarvan vrij zouden komen.

Matt. 5:17-20 **“Meent niet, dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen om te ontbinden, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota (kleinste) of één tittel (grootste) vergaan van de wet, eer alles zal zijn geschied. Wie dan één van de kleinste dezer geboden ontbindt en de mensen zo leert, zal zeer klein heten in het Koninkrijk der hemelen; doch wie ze doet en leert, die zal groot heten in het Koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u: Indien**

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der schriftgeleerden en Farizeeën, zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan”.

2. Het kan niet bewezen worden dat de apostel Paulus en de vroege Gemeenten (kerken) de sabbat hielden. Adventisten onderwijzen dit als een feit, maar het is louter een gissing. Het is waar dat Paulus in de synagogen kwam op de sabbat om tot de vergaderde Joden te kunnen spreken, maar dit betekent niet dat hij gewetensvol de sabbat hield of het Mozaïsche systeem. Integendeel, Paulus getuigde over de sabbat kwestie.

Kol 2:16 *“Laat dan niemand u blijven oordelen inzake eten en drinken of op het stuk van een feestdag, nieuwe maan of sabbat”.*

Dus, de apostel Paulus leerde, dat het houden van de sabbat niet bindend was voor Nieuw Testamentische gelovigen. Het houden of niet houden van heiligdagen was een kwestie van individuele Christelijke vrijheid.

Rom 14:5 *“Deze (inimmers) stelt de ene dag boven de andere, gene stelt ze alle gelijk. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd”.* Het is wel zeker dat de apostel nooit tegen zijn eigen leer in zou handelen.

Volgens de Bijbel is de reden waarom Paulus op sabbat synagogen bezocht, de prediking van het Evangelie. Na zijn bekering was het Paulus last Jezus te prediken. Hij was bezorgd voor zijn eigen volk, de Joden. Dus ging hij waar de Joden waren, om hen Jezus te brengen.

Zie Hand 13:14-44 *“Doch zelf gingen zij van Perge verder en kwamen te Antiochië in Pisidië, en op de sabbatdag in de synagoge gegaan zijnde, namen zij plaats. En na de voorlezing van de wet en de profeten lieten de oversten der synagoge hun vragen: Mannen broeders, indien gij een woord van opwekking voor het volk hebt, spreekt het dan. En Paulus stond op, wenkte met zijn hand en zeide: Mannen van Israël en vereerders van God, luistert.*

De God van dit volk Israël heeft onze vaders uitverkoren en het volk verhoogd, toen zij bijwoners waren in het land Egypte, en Hij heeft hen met hoge arm daaruit gevoerd, en Hij heeft gedurende een tijd van omstreeks veertig jaren in de woestijn hun eigenaardigheden verdragen; en na zeven volken uitgeroeid te hebben in het land Kanaän, heeft Hij hun land hun ten erfdeel gegeven, omstreeks vierhonderd vijftig jaren lang. En daarna gaf Hij hun richters tot op de profeet Samuël.

En van toen af vroegen zij om een koning en God gaf hun Saul, de zoon van Kis, een man uit de stam Benjamin, veertig jaren lang; en nadat Hij deze verworpen had, verwekte Hij hun David als koning, wie Hij ook dit getuigenis gaf: Ik heb David, de zoon van Isaï, gevonden, een man naar mijn hart, die al mijn bevelen zal volbrengen. Uit zijn geslacht heeft God naar de belofte voor Israël de Heiland Jezus doen komen, nadat Johannes eerst, vóór zijn optreden, aan het gehele volk Israël een doop van bekering gepredikt had. En toen hij zijn loopbaan volbracht, zeide Johannes: Wat gij meent, dat ik ben, ben ik niet, maar zie, na mij komt Hij, wie ik niet waardig ben het schoeisel van zijn voeten los te maken.

Mannen broeders, zonen van het geslacht van Abraham, en vereerders van God onder u, tot ons is deze heilsboodschap gezonden. Want die te Jeruzalem wonen en hun oversten hebben Hem niet erkend en zij hebben de uitspraken der profeten, die elke sabbat worden voorgelezen, door hun oordeel vervuld, en hoewel zij geen grond voor doodstraf konden vinden, hebben zij Pilatus gevraagd Hem ter dood te brengen; en toen zij alles volbracht hadden, wat van Hem geschreven stond, namen zij Hem af van het hout en legden Hem in een graf.

Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt; en Hij is gedurende vele dagen verschenen aan hen, die met Hem van Galilea naar Jeruzalem opgegaan waren, die [thans] getuigen van Hem zijn bij het volk. En wij verkondigen u, dat God de belofte, die aan de vaders geschied is, aan ons, hun kinderen, vervuld heeft door Jezus op te wekken, gelijk in de tweede psalm geschreven staat: Mijn zoon zijt Gij; Ik heb U heden verwekt. En dat Hij Hem uit de doden heeft opgewekt, zonder dat Hij weer tot ontbinding zal wederkeren, heeft Hij aldus gezegd: Ik zal U het heilige van David geven, dat betrouwbaar is; en daarom zegt Hij ook in een andere psalm: Gij zult uw Heilige geen ontbinding doen zien.

Want David is, na voor zijn geslacht de raad Gods gediend te hebben, ontslapen en bij zijn vaders bijgezet, en hij heeft wèl ontbinding gezien; maar Hij, die God heeft opgewekt, heeft geen ontbinding gezien. Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Hem u vergeving van zonden verkondigd wordt; ook

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

van alles, waarvan gij niet gerechtvaardigd kondt worden door de wet van Mozes, wordt ieder, die gelooft, gerechtvaardigd door Hem. Ziet dan toe, dat u niet overkome, wat in de profeten gezegd is: Ziet, verachtters, en verwondert u en verdwijnt; want Ik werk een werk in uw dagen, een werk, dat gij voorzeker niet zult geloven, als iemand het u verhaalt.

En toen zij vertrokken, verzochten zij hun tegen de eerstvolgende sabbat weder deze woorden te spreken. En na het uitgaan van de synagoge, volgden vele van de Joden en de vereerders van God, die Jodengenoten waren, Paulus en Barnabas, die dan ook tot hen spraken en bij hen aandrongen om te blijven bij de genade Gods. En de volgende sabbat kwam bijna de gehele stad bijeen om het woord Gods te horen”.

Rom. 16:13-14 “Groet Rufus, de uitverkorene in de Here, met zijn moeder, die ook voor mij een moeder is. Groet Asynkritis, Flegon, Hermes, Patrobas, Hermas, en de broeders bij hen. Groet Filologus, en Julia, Nereus met zijn zuster, en Olympas, benevens al de heiligen, die bij hen zijn. Groet elkander met de heilige kus. U groeten al de gemeenten van Christus”.

Hand. 17:2-4 “En Paulus ging, zoals hij gewoon was, daar binnen en behandelde drie sabbatten achtereenvolgend met hen gedeelten uit de Schriften, door aanhalingen uitleggende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze de Christus is, die Jezus, die ik (zeide hij) u predik. En enigen van hen lieten zich overtuigen en sloten zich bij Paulus en Silas aan, en ook een grote menigte Grieken, die God vereerden, en tal van voorname vrouwen”.

Hand.18:4 “En hij hield elke sabbat besprekingen in de synagoge en trachtte Joden en Grieken te overtuigen”.

Het feit dat Paulus naar de synagogen ging op de sabbatten bewijst net zo min dat hij gewetensvol de sabbatwet hield, als dat zijn gaan naar de feesten te Jeruzalem zou bewijzen dat hij zich gebonden voelde aan de wetten van de feesten. Hij wist zich aan geen enkele van deze dingen gebonden. Hij was vrij in Jezus. Maar hij ging als een zielenwinner, om tot zijn volk te getuigen over de vrijheid in Jezus die hij zelf genoot.

3. Er is veel bewijsmateriaal in de Bijbel en in andere historische bronnen dat de vroege Christenen, vanaf de dagen van de apostelen, elkaar ontmoetten en aanbaden op de eerste dag en niet op de sabbat.

Wat het adventisme leert:

De verandering van zaterdag naar zondag voor de dag van aanbidding werd door Rome gedaan, in de vierde eeuw. Adventisten beweren dat de sabbatwet door Christenen werd gehouden totdat Constantijn, de keizer van Rome, iedereen verplichtte om de zondag te eren. Adventistische leiders zien Constantijn als een type van de toekomstige antichrist, die, zoals zij geloven, de zondagse aanbidding bindend zal maken voor iedereen.

Constantijn was de Romeinse keizer en een zoonaanbidder, maar ook een scherpzinnig politicus. Hij wilde iedereen behagen. Hij was nog een heiden toen hij besliste dat alle overheidsinstellingen gesloten zouden zijn op de eerste dag van de week – “de eerbiedwaardige dag van de zon”. De Bijbel leert dat voor Nieuw Testamentische gelovigen alle dagen gelijk zijn.

Romeinen 14:1-6 “Aanvaardt de zwakke in het geloof, maar niet om overwegingen te beoordelen. De een gelooft, dat hij alles eten mag, maar de zwakke eet plantaardig voedsel. Wie wèl eet, minachte hem niet, die niet eet, en wie niet eet, oordele hem niet, die wèl eet, want God heeft hem aanvaard. Wie zijt gij, dat gij eens anders knecht oordeelt? Of hij staat of valt, gaat zijn eigen heer aan. Maar hij zal staande blijven, want de Here is bij machte hem vast te doen staan. Deze [immers] stelt de ene dag boven de andere, gene stelt ze alle gelijk. Ieder zij voor zijn eigen besef ten volle overtuigd. Wie aan een bepaalde dag hecht, doet het om de Here, en wie eet, doet het om de Here, want hij dankt God; en wie niet eet, laat het na om de Here en ook hij dankt God”.

De kerk die nu in Rome was gevestigd, was er snel bij om het wereldlijk voordeel te zien van compromissen met het heidendom. Zo was het na enkele jaren, toen de zondagviering vaste voet had gekregen, dat de Roomse kerk in het concilie van Laodicea het zuivere gebod Gods opzij zette en de verandering afkondigde van de zevende naar de eerste dag van de week” (Planet in Rebellion, pagina 290).

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

Wat de Bijbel leert:

Er is veel bewijsmateriaal in de Bijbel en in andere historische bronnen dat de vroege Christenen, vanaf de dagen van de apostelen, elkaar ontmoetten en aanbaden op de eerste dag en niet op de sabbat.

Sinds die dagen kwam de grote meerderheid van de Christenen op de eerste dag van de week samen. Zij doen dit ter ere van de opstanding van hun Redder. Jezus was in het graf tijdens de sabbat en Hij stond op, als de eerstgeborene, als de opnieuw geboren mens, uit de doden, op de eerste dag. De sabbat is een aanduiding van de laatste dag van de oude schepping (**Genesis 2:2**). De zondag, de eerste dag van de week, typeert de eerste dag van de nieuwe schepping.

Wat het adventisme leert:

De kerk heeft de sabbat verplaatst naar zondag, zonder Bijbelse grond.

“Christenen uit de voorbije generaties hielden de zondag, in de veronderstelling dat zij door dit te doen de Bijbelse sabbat hielden; en er zijn nu ware Christenen in elke Gemeente (kerk), de katholieke gemeenschap niet uitgezonderd, die oprecht geloven dat de zondag de sabbat is die God heeft ingesteld”. (Ellen White, The Great Controversy, pagina 394).

Wat de Bijbel leert:

Zondag is niet de sabbat; het is zelfs geen heilige dag. Christenen houden niet de sabbat wanneer ze samenkomen op zondag. De Nieuw Testamentische gelovige die verlost werd van de verplichtingen van de Mozaïsche wet, is vrij om heiligdagen te houden of niet. (Uiteraard zullen Christenen niet nalaten hun samenkomsten te houden). **Rom 14:1-13** en **Kol 2:16** stellen duidelijk dat gelovigen niet moeten geoordeeld worden in verband met heiligdagen.

Het respect van de Galaten voor heiligdagen deed Paulus echter vrezen dat zij niet gered waren!

Gal 4:10-11, 20 *“Dagen, maanden, vaste tijden en jaren neemt gij waar. Ik vrees, dat ik mij wellicht tevergeefs voor u ingespanssen heb”. “ik zou wensen, dat ik op dit ogenblik bij u was en op een andere toon kon spreken, want ik ben in zorg over u”.*

Wat het adventisme leert:

Het Adventisme vervult profetie door het verkondigen van de sabbat. Adventisten geloven dat God hen opgewekt heeft als het “overblijfsel” van de laatste dagen om de waarheid te verkondigen van de sabbat, als een proef voor de mensheid. Dit werk zal culmineren (zijn hoogtepunt bereiken) in de Grote Verdrukking, zo geloven zij en in de tweede komst van Jezus. Als Bijbels bewijs voor dit idee wijzen zij naar vier belangrijke passages.

Jes. 58:12-14 *“En de uwen zullen de overoude puinhopen herbouwen, de grondvesten van vorige geslachten zult gij herstellen, en men zal u noemen: Hersteller van bressen, Herbouwer van straten. Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des Heren van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u verlustigen in de Here en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des Heren heeft het gesproken”.*

Matt 24:14 *“En dit evangelie van het Kononkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn”.*

Openbaring 14:6-12 *“En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels en hij had een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen, die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zeide met luider stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen, en aanbidt Hem, die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft. En een andere, een tweede engel, volgde, zeggende: Gevallen, gevallen is het grote Babylon, dat van de wijn van de hartstocht zijner hoererij al de volkeren heeft doen drinken.*

En een andere engel, een derde, volgde hen, zeggende met luider stem: Indien iemand het beest en zijn beeld aanbidt en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal ook drinken van de

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

wijn van Gods gramschap, die ongemengd is toebereid in de beker van zijn toorn; en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel ten aanschouwen van de heilige engelen en van het Lam.

En de rook van hun pijniging stijgt op in alle eeuwigheden, en zij hebben geen rust, dag en nacht, die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt. Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren”.

En Openbaring 13:17 *“(en) dat niemand kan kopen of verkopen, dan wie het merkteken, de naam van het beest, of het getal van zijn naam heeft”.*

Van bij het begin hebben Zevende dag Adventisten krachtig de drie boodschappen verkondigd van **Openbaring 14:6-12**, als Gods laatste appèl aan zondaars om Jezus aan te nemen en hebben zij onderdanig geloofd dat hun beweging het “overblijfsel” is. Geen ander religieus lichaam verkondigt deze samengestelde boodschap en geen ander komt overeen met de specificaties.

Adventisten hebben deze juwelen van waarheid herwonnen en hersteld tot hun rechtmatige stand. Voorbeelden: de kostbare sabbat waarheid, als gesteld tegenover de pauselijke zondag. Vooral is het sabbat gebod hersteld tot zijn rechtmatige plaats in de Tien Geboden wet van God. Jesaja verklaarde dat Gods overblijfsel **“de breuk”** zou herstellen die in Gods wet was gemaakt toen het pausdom het vierde gebod uit het hart van de decaloog (is de samenvatting en de verkondiging van de wet van God) trok”. (Prophetic Guidance Correspondence Course, pagina 46).

Wat de Bijbel leert:

1. De verzen die door de Zevende dag Adventisten worden gebruikt om hun idee te ondersteunen, doen dat in geen geval. Noch het Oude, noch het Nieuwe Testament spreken van een religieuze groepering die in de laatste dagen opgewekt wordt, voorafgaand aan de tweede komst van Jezus, om de sabbat te verkondigen.

Alhoewel **Openbaring 14:12** spreekt van een heilig overblijfsel tijdens de Grote Verdrukking **“die de geboden Gods bewaren”**, wordt er absoluut geen nadruk op de sabbat gelegd. De interpretatie van dit vers door Adventisten illustreert hun gewoonte om de Schrift te verdraaien.

Opnieuw: **Jes 56:1-7** en **58:1-13**, die gebruikt worden door Adventisten om hun doctrine van sabbat prediking tijdens de laatste dagen te ondersteunen, zeggen absoluut niets daarover. In deze verzen vermaant God gewoon de natie Israël om hun sabbatten te houden, net zoals Hij gedaan heeft door heel de hele geschiedenis van Israël. **Jesaja 56** en **58** spreken van de natie Israël, niet de Gemeente in zijn huidig tijdperk.

Jes 58:1 *“Roep luidkeels, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin en maak mijn volk zijn overtreding bekend en het huis van Jakob zijn zonden”.*

Dat Jesaja Israël wijst op de sabbatwet komt overeen met andere passages die leren dat de sabbat aan de natie Israël was gegeven als een bijzonder verbondsteken. **Jes 66:20-23** *“En zij zullen al uw broeders brengen uit alle volken als een offer voor de Here; op paarden en op wagens, op draagstoelen; op muil-dieren en op snelle kamelen, naar mijn heilige berg, naar Jeruzalem, zegt de Here, zoals de Israëlieten het offer in rein vaatwerk naar het huis des Heren brengen. En ook uit hen zal Ik er nemen tot priesters, tot Levieten, zegt de Here. Want zoals de nieuwe hemel en de nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor mijn aangezicht zullen blijven bestaan, luidt het woord des Heren, zo zal uw nageslacht en uw naam blijven bestaan. En het zal geschieden van nieuwe maan tot nieuwe maan en van sabbat tot sabbat, dat al wat leeft zal komen om zich voor mijn aangezicht neer te buigen, zegt de Here”.*

Israël zal altijd haar verbondssabbat houden.

De Gemeente echter is niet de natie Israël en de Gemeente vervult niet Israëls profetieën van Jesaja. Er wordt in de Bijbel over drie verschillende volkeren gesproken: Israël, de heidenen en de Gemeente Gods.

De apostel Paulus erkende dit toen hij schreef: **“Geeft noch aan Joden, noch aan Grieken [= heidenen], noch aan de gemeente Gods aanstoot”.** (1 Kor 10:32). Gods plan voor de natie Israël, zoals voorzegt in het Oude Testament, zal letterlijk en enkel vervuld worden in de natie Israël - niet in de Gemeente.

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

2. De ware bron van dit idee is Ellen G. White en haar visioenen en niet de Bijbel, Gods Woord.

“...zeven maanden nadat de Whites begonnen waren met het houden en leren van de Sabbat, gaf de Heer een visioen dat het belang ervan benadrukte. In dit visioen leek Mrs. White getransporteerd te worden naar de hemel en werd ze geleid door het hemelse heiligdom”.

“In de allerheiligste plaats zag zij de ark die de wet bevat en ze was verbaasd te bemerken dat het vierde, het sabbatgebod, schitterde boven de andere uit; omdat de sabbat apart was gezet ter ere van Gods heilige naam. De heilige sabbat leek stralend – een hallo van heerlijkheid was er omheen”.

“Ook werd haar de verandering van de sabbat getoond, de betekenis van het sabbat houden, het werk om de sabbat waarheid te verkondigen, de relatie van sabbat houden tot de moeilijke tijden voor Gods getrouwe volk, met als climax de tweede komst van Jezus die de uiteindelijke bevrijding zal schenken”.

“De relatie van de sabbat tot de boodschap van de derde engel werd ook onthuld: Mij werd het belang ervan getoond en zijn plaats in de boodschap van de derde engel”. (E.G. White letter 2, pagina 1874).

Ondanks ontkenning door Adventisten is het duidelijk dat deze veronderstelde visioenen van Ellen White de ware autoriteit zijn achter de doctrine dat het Zevende dag Adventisten de “overblijfsel” kerk is van de laatste dagen die door God werd opgewekt om over de hele wereld de sabbataanbidding te verkondigen. Hier vinden we opnieuw een sleuteldoctrine van het Adventisme systeem dat gebouwd werd op de visioenen van “een niet Bijbelse profetes”.

Wij herhalen nadrukkelijk: zonder Ellen White zou er geen Zevende dag Adventkerk bestaan. Vele van hun belangrijke doctrines kunnen niet uit de Bijbel alleen betrokken worden, omdat ze daar niet gevonden worden, tenzij de Schrift wordt benaderd met vooropgestelde ideeën uit een extra onBijbelse bron, zoals iemands visioenen.

De Zevende dag Adventisten, zoals ook andere duivelse sekten, bekijken de Schrift door hun vreemde duivelse bril. Zonder de Mary Baker Eddy “bril” zou er geen Christian Science bestaan. Zonder de Charles Taze Russell “bril” zouden er geen Jehovah getuigen bestaan. Deze verschillende personaliteiten hebben hun volgelingen voorzien van een stel duivelse ideeën waar doorheen zij naar de Bijbel kijken. De Zevende dag Adventisten kochten hun duivelse brilglazen bij de Ellen G. White laboratoria.

Wat het adventisme leert:

Sabbat houden zal de gehoorzaamheidstest zijn in de Grote Verdrukking. Het Adventisme beweert dat tijdens de Grote Verdrukking het eren van de zondag het teken van het beest zal zijn. Zij zeggen dat het de paus was, als type van de Antichrist, die de sabbat wijzigde in zondagviering. Allen die tijdens de Grote Verdrukking de zondag houden zullen het teken van het beest hebben en daarom verloren gaan.

Adventisten verstaan dit teken niet als een letterlijk teken maar als een soort teken van trouw dat de drager ervan identificeert als loyaal aan de macht die vertegenwoordigd wordt door het Beest.

“De controversen zal zich in die tijd toespitsen op de wet van God en in het bijzonder het vierde gebod. Vandaar dat het houden van de zondag in zo’n teken voorziet”. (News From Jesus--part two, pagina 28, Adult Sabbath School Lessons, third quarter, 1974).

“...dit overbodig maken van een van de voorschriften van de Decaloog en dat vervangen door een dag die God nooit bevolen heeft, daar maakt deze kracht aanspraak op als merkteken van zijn gezag om de gewetens van mensen te binden. Hoe ontzettend die onthulling ook is, deze instelling van de eerste dag van de week als dag van aanbidding, ondanks Gods duidelijke woord dat de zevende dag Zijn Sabbat is, dit is het merkteken dat weldra zal opgedrongen worden!” (Planet in Rebellion, pagina 386).

Wat de Bijbel leert:

Het idee dat de zondagviering het merkteken van het beest zal zijn wordt zeker niet gevonden, noch ondersteund, door de Schrift. Dit is een idee dat voor de geest kwam en uitgevaardigd werd door Ellen White en het werd als dogma aanvaard door de denominatie van Zevende dag Adventisten.

Bijbelstudie Centrum studie over
“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

Het is waar, “de Antichrist“ zal menen de tijden en de wet te veranderen”, maar nergens staat geschreven in de Bijbel dat dit te maken heeft met de sabbat of de zondag. De Bijbel openbaart gewoon niet precies welke wetten de Antichrist zal veranderen.

Vanwaar komen die ideeën van de Zevende dag Adventisten dan? Op de achteromslag van het boek *The Great Controversy*, wordt over zijn auteur, Ellen G. White, geschreven “*zij acht geïnspireerd te zijn geweest door God*”. In dit boek brengt White uitvoerig de doctrines die haar zagezegd werden geleerd door engelen in verschillende visioenen. Hier is het, naast andere vreemde doctrines en toevoegsels aan Gods openbaring, dat zij ten volle het idee heeft ontwikkeld van de zondagviering als het merkteken van het beest.

Ellen White schrijft: “*Door de twee grote dwalingen, de onsterfelijkheid van de ziel en zondag heiliging, zal satan mensen onder zijn bedriegerijen brengen, de protestanten van de Verenigde Staten zullen de voornaamsten zijn die hun handen zullen uitsteken over de kloof om de hand te grijpen van het spiritualisme; zij zullen over de afgrond reiken om een hand te geven aan de Romeinse macht*”.

“*Er zal uitgelegd worden dat mensen God beledigen door het overtreden van de zondag sabbat; dat deze zonde rampspoed bracht en dat die niet zal ophouden tot de zondagviering strikt zal afgedwongen worden; en dat zij die de beweringen doen over het vierde gebod, die dus geen eerbied hebben voor de zondag, de mensen problemen aandoen*”.

“*Zij die de Bijbelse sabbat eren zullen beschuldigd worden als vijanden van wet en orde. Vermits protestantse kerken de zuivere Schriftuurlijke argumenten afwijzen voor het verdedigen van Gods wet zullen zij ernaar verlangen het zwijgen op te leggen aan hen die de Bijbel niet neerhalen*”.

“*De waardigheidsbekleders van Gemeenten en staat zullen zich verenigen om alle klassen om te kopen, te overreden of verplichten om de zondag te eren, zelfs in het vrije Amerika*”. (The Great Controversy, pp. 515, 517-519).

Het kan niet ontkend worden dat mevrouw White een ongewoon krachtige verbeelding had!

De Way of Life Encyclopedia legt compleet alle ketterijen uit van het Zevende dag Adventisme. Hier vind u de opsomming van alle artikels: <http://www.biblebelievers.net/Cults/kjcults.htm>.

Samenvattend: De **ware bron** van dit idee van het Zevende dag Adventisme **is Ellen G. White** en haar visioenen, **niet de Bijbel, niet God**. Hiermee geeft men duidelijk aan, dat de Bijbel **totaal niet** gezagdragend is. Gods Woord wordt door Ellen G. White volledig ondergeschikt gemaakt aan haar ideeën en uitleggingen. **Schrift met Schrift vergelijken** komt bij haar totaal niet voor.

Schriftplaatsen over de eerste dag van de week

De Zevende dag Adventisten geloven niet dat er enige Schriftuurlijke ondersteuning bestaat voor de aanbidding op zondag. Alhoewel er geen expliciete verklaring bestaat die de zondagse aanbiddingssamenkomst machtigt, zijn er toch vele verzen die het hebben over de eerste dag van de week, de zondag dus, als een speciale dag om brood te breken, samenkomsten te houden en bijdragen te verzamelen:

1. Jezus stond op uit de doden op de eerste dag van de week (**Matt 28:1-7; Mark 16:2, 9; Luk 24:1; Joh 20:1**).
2. Jezus verscheen aan de discipelen op de eerste dag van de week (**Joh 20:19**).
3. Jezus verscheen binnenskamers aan de elf discipelen, acht dagen na de eerste dag van de week. De Joodse manier van dagen rekenen houdt in dat het dan weer zondag was (**Joh 20:26**).
4. De Heilige Geest kwam op Pinksteren, de eerste dag van de week (**Lev 23:16; Hand 2:1**).
5. De eerste preek werd door Petrus gebracht op de eerste dag van de week (**Hand 2:14**).
6. Drieduizend bekeerlingen werden de Gemeente toegevoegd op de eerste dag van de week (**Hand 2:41**).
7. De drieduizend werden gedoopt op de eerste dag van de week (**Hand 2:41**).

“Is het Zevende dag Adventisme in overeenstemming met de Bijbel”

8. De vergaderde Christenen braken brood op de eerste dag van de week. (**Hand 20:7-12**).
9. Christenen hoorden een boodschap van Paulus op de eerste dag van de week (**Hand 20:7**).
Opmerking: die dag gold tot middernacht, wat niet de Joodse methode is van dagen rekenen, maar die van het Romeinse systeem.
10. Paulus droeg de Gemeente op om bijdragen opzij te zetten op de eerste dag van de week (**1 Kor 16:2**).

De Heer Zegene u.

Amen.